No. 1259 Zaterdag 15 Februari 1908. 25ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1— 7 regels f0,50, voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10,— pa anja.
Un numero sol fl. 0,15.
Anuncio di 1 te 7 regel f0,50, cada regel mas 7½ cts.

Curaçao, 14 Februari.

HET NIEUWE MINISTERIE

HEEMSKERK JR.

Dinsdag bracht ons de Fransche kabel het belangrijk bericht, dat H. M. de Koningin de aanwijzing der nieuwe ministers had goedgekeurd. Wij verstonden hieronder, dat de verdeeling der verschillende portefeuilles onder het negental Excellenties had plaats gehad na ontvangen goedkeuring van Hare Majesteit, zoodat door H. M. voor elk Departement een Minister was aangewezen. Mr. HEEMSKERK was aangewezen als Premier.

Woensdag werden de namen der Ministers overgeseind:

Voorzitter van den Ministerraad en Minister van Binnenlandsche Zaken, HEEMSKERK.
Minister van Buitenlandsche Zaken, MAREES VAN SWINDEREN
Minister van Justitie, NELISSEN
Minister van Waterstaat, BEVERS.
Minister van Handel (Nijverheid) en Landbouw, TALMA.
Minister van Oorlog, Grl. SABRON.
Minister van Financiën, KOLKMAN
Minister van Koloniën, IDENBURG.
Minister van Marine, WENTHOLT.

Een korte levensbeschrijving der verschillende Ministers moge hier tot meerdere kennismaking volgen.

Mr. THEODORUS HEEMSKERK werd in 1852 te Amsterdam geboren, promoveerde in 1876 aan de Universiteit te Leiden tot doctor in de rechten, op proefschrift „Over huwelijken van Nederlanders buitenslands." Vestigde zich in 1876 als advocaat te Amsterdam; was van 1877 — 1887 plaatsvervangend kantonrechter aldaar, sinds 1880 Secretaris van den Raad van Tucht voor de Koopvaardij; sinds 1883 lid der Provinciale Staten van Noord Holland voor Weesp; van 1888-1891 lid der Tweede Kamer voor Ridderkerk; van 1893–1894 voor Harlingen; van 1894—1897 voor Sneek en is dit sedert 1901 voor Amsterdam (district VII); was van 1889—1895 en is sinds 1900 lid van den gemeenteraad, tevens sedert 1901 wethouder van Amsterdam en sinds 1897 lid van de Staatscommissie tot bevordering der Codificatie van het nationaal Privaatrecht. Politieke richting Anti–revolutionair.

Hij is ridder in de orden van den Nederlandschen Leeuw en van de IJzeren Kroon van Oostenrijk.

JHR DE MAREES VAN SWINDEREN. Voorloopig weten wij nog niet met zekerheid, wie dat is. Voor zoover wij kunnen berekenen, zal wel niet in aanmerking kunnen komen: JHR. MR. O. DE MAREES VAN SWINDEREN, die reeds in 1838 te Appingedam geboren werd. Maar dan vinden wij nog verder JHR. MR. R. in 1857 te Groningen geboren, sedert 1901 rechter te Haarlem, en JHR. MR. TOBIAS JAN in 1858 te Groningen geboren, en sedert 1899 rechter in de arrondissementsrechtbank te Heerenveen. Wie dezer twee het zijn zal? De moeilijkheid eener beslissing wordt nog grooter, nu wij in de Nederlandsche Couranten lazen, dat de Vice-President van den Raad van State, JHR. MR. P. J. VAN SWINDEREN, bij de Koningin ontboden was ter bespreking van de ministerieele crisis. Zou deze misschien de bedoelde persoon zijn? Maar zijne politieke richting is liberaal, wat bij het overigens christelijk Ministerie weinig past, terwijl hij ook als naam niet DE MAREES *van Swinderen*, maar alleen VAN SWINDEREN voert.

Vooralsnog kunnen wij derhalve moeilijk uitmaken, wie Minister van Buitenlandsche Zaken is.

Mr. A. P. L. NELISSEN werd geboren te Breda in 1851, promoveerde in 1880 aan de Universiteit te Leiden tot doctor in de rechtswetenschap, op proefschrift „Huur en vervreemding"; was van 1887-1888 rechter te Maastricht, werd rechter te Breda in 1888 en is tegenwoordig lid van den Hoogen Raad der Nederlanden te 's Gravenhage. Politieke richting Roomsch-Katholiek.

Mr. JEAN, GUSTAVE, STANISLAS BEVERS werd geboren te Roermond in 1852, promoveerde in 1877 tot doctor in de rechten, op proefschrift „Over poging tot misdrijf met ondeugdelijke middelen, of op een ondeugdelijk voorwerp," was van 1888- 1894 lid der Tweede Kamer; is thans wethouder van Financiën van 's Gravenhage en sedert 1902 lid der Eerste Kamer. Hij is gerechtigd tot het dragen der ridderkruizen van den Nederlandschen Leeuw en van de Piusorde. Politieke richting Roomsch–Katholiek.

Ds A. S. TALMA werd geboren te Angeren in 1864, was predikant te Heinenoord, te Vlissingen en te Arnhem en is sedert 1901 lid der Tweede Kamer voor Tietjerksteradeel; sinds 1900 is hij redacteur van het weekblad „Patrimonium", orgaan van het Nederlandsche Werkliedenverbond „Patrimonium." Politieke richting Anti–revolutionair.

Generaal FREDERIK HENRI ALEXANDER SABRON werd te Utrecht geboren in 1849, werd opgeleid aan de Koninklijke Militaire Academie en in 1870 aangesteld tot 2e luitenant; was van 1888—1898 adjudant van den Minister van Oorlog, werd in 1900 als luitenant-kolonel der infanterie benoemd tot gouverneur der Kon. Mil. Academie en in 1901 bevorderd tot kolonel, later tot Generaal-Majoor en tot adjudant in buitengewonen dienst van H. M. de Koningin. Hij is ridder in de orde van den Nederlandschen Leeuw, van het Legioen van Eer, van de Stanislaus–orde van Rusland en van de Pruisische Kroonorde. Politieke richting onbekend.

Mr. MAXIMILIEN JOSEPH CASPAR MARIE KOLKMAN werd te Dordrecht geboren in 1853, promoveerde in 1878 aan de Universiteit te Leiden tot doctor in de rechten, was van 1878-1881 advocaat te Arnhem, van 1881-1885 notaris te Didam en is sedert 1884 lid der Tweede Kamer, eerst voor Nijmegen, daarna voor Rheden. Hij is Voorzitter der Roomsch Katholieke Kamerclub, lid van den gemeenteraad te 's Gravenhage, Ridder in de orde van den Ned. Leeuw en van de Pius–orde. Politieke richting Roomsch Katholiek.

A. W. F. IDENBURG is geboren te Rotterdam in 1861, werd in 1881 aangesteld tot 2e luitenant der genie bij het Neder. Ind. Leger; in 1883 bevorderd tot 1e luit. en in 1892 tot kapitein; was achtereenvolgens adjudant van de legercommandanten Vetter, Swart en De Bruijn; werd in 1901 lid der Tweede Kamer voor Gouda, daarna Minister van Koloniën in het Ministerie Kuyper en was laatstelijk Gouverneur van Suriname. Hij is ridder in de orde van den Nederlandschen Leeuw. Politieke richting Anti-revolutionair.

JAN WENTHOLT is te Almelo geboren 1851, werd opgeleid aan het Koninklijk Instituut voor de Marine en in 1866 aangesteld tot adelborst; doorliep verder de verschillende rangen bij de zeemacht en werd in 1897 bevorderd tot kapitein ter zee; diende in de verschillende rangen aan boord van verschillende oorlogsschepen der Kon. Ned. Marine en der Indische Mil. Marine; was commandant der inschietplaats voor vischtorpedo's; commandant van Hr. Ms. oorlogsschepen „Riouw," „Flores", Marnix.", „Bonaire" en „De Ruyter" (op welken bodem hij in de Kolonie Curaçao gestationeerd was), was gedetacheerd bij het Departement van Marine in Oost–Indië en daar werkzaam bij de afdeeling Matericel: is inspecteur van den marine-torpedodienst; voorts lid der commissie tot het examineeren van zee-officieren en adelborsten: hij was Minister van Marine in het vorig ministerie De Meester. Hij is officier in de orde van Oranje-Nassau en officier in de orde van den Leeuw en de Zon van Perzië. Politieke richting onbekend.

De onbekende politieke richting van drie der Ministers, terwijl het Kabinet verder bestaat uit drie Anti–revolutionairen en drie Roomsch-Katholieken, doet ons vermoeden, dat in deze drie de Christelijk–Historische partij hare vertegenwoordiging wel zal vinden.

De drie Anti–Revolutionairen en de drie Roomsch–Katholieken zijn te zeer geprononceerd, dan dat wij er aan mogen twijfelen, of het Ministerie HEEMSKERK Jr. wel zuiver rechts is.

Oorlog en Marine zijn feitelijk Departementen, die buiten de politiek behooren gehouden te worden, zoodat wij egenlijk niet naar de politieke richting van hun ministers behoeven te vragen. DE MAREES VAN SWINDEREN blijft dan alleen over als de groote onbekende, die, als komende uit het Noorden, wel Christelijk-Historisch wezen zal.

Het staat bij ons vast, dat het Ministerie HEEMSKERK JR zich zal aankondigen als zuiver rechtsch Ministerie met een scherp anti–liberaal program.

Minister IDENBURG vertrekt met de *Prins Willem I* uit Suriname en aanvaardt eerst 20 Mei de portefeuille van Koloniën over. Tot dien tijd zal Koloniën worden waargenomen door den Premier, Mr. HEEMSKERK.

VERORDENING

houdende verdeeling van het eiland Curaçao in districten en wijken.

HOOFDSTUK I.

VERDEELING IN DISTRICTEN.

Art. 1.

Het eiland Curaçao wordt verdeeld in vijf districten

Art. 2.

Het eerste of stadsdistrict bevat de Willemstad, Pietermaai, Scharlo en Overzijde en wordt begrensd ten Zuiden door de Caraibische Zee; ten Oosten door de Oostgrens van het erf Vianen, een gedeelte van den Vianenweg, den Rotsweg, de Kleisteeg, de Maria Magdalenasteeg en vervolgens door een lijn Zuid|Noord loopende tot aan het Schottegat; ten Noorden door het Schottegat en een lijn Oost|West tot aan den weg naar Welgelegen; en ten Westen door een gedeelte van den weg naar Welgelegen, de Westelijke grens van 's lands hospitaal op Plantersrust en verder door een lijn Noord|Zuid tot aan de Caraibische Zee.

Art. 3.

De grenzen van het tweede district worden gevormd door de Oostelijke grens van het eerste district, verder langs het strand van het Schottegat tot aan de plantage Bloempot (a) Moron, voorts langs de Oostelijke grenzen van Bloempot, Westwaarts langs de plantage Rust en Vrede (a) Rooi Katootje naar het Noorden langs de Westtrankeer van Corrie en Brievengat en langs de Oostelijke grens der plantage Noordkant tot aan Zee.

Art. 4.

Het derde district wordt begrensd ten Oosten door de Westelijke grens van het eerste en tweede district en ten Westen door de Vaersche baai, en loopt langs de Westelijke grens van de plantages Mount Pleasant, Groote berg en Hato tot aan Zee. Ten Noorden en Zuiden wordt het begrensd door de Zee.

Art. 7.

Het vierde district wordt begrensd ten Oosten door de Westelijke grens van het derde district, ten Westen door de Westelijke grens der plantage St. Jan en van daar door de Westtrankeer van de plantage Ascencion tot aan Zee. Voorts ten Noorden en ten Zuiden door de Zee.

Art. 6.

Het vijfde district bevat het Noord Westelijk gedeelte van het eiland, liggende ten Westen van het vierde en wordt begrensd ten Oosten door de Westelijke grens van het vierde district en voorts door de Zee.

Art. 7.

Wanneer de grensscheiding van twee districten door een weg wordt aangewezen, behoort die weg tot het district gelegen ten Westen van denzelven, indien de weg loopt in de richting Noord|Zuid, en tot het district gelegen ten Zuiden van denzelven, indien de weg loopt in de richting Oost|West.

Politiek Praatje.

Kamerontbinding ?

Het Ministerie is er dan eindelijk. Maar wat nu? Al of niet Kamer ontbinding ?

Ziedaar de groote en gewichtige vraag, welke op 't oogenblik veel politieke geesten bezig houdt en veel politieke pennen in beweging brengt.

Kamerontbinding is een grondwettig recht der Kroon, welke bij het gebruik maken van dat recht door de Grondwet aan geen enkele voorwaarde gebonden wordt.

De laatste omstandigheid ontheft natuurlijk de ministers, welke de Kroon in bepaalde gevallen tot het al of niet gebruik maken van dat recht adviseeren, allerminst van hunne verantwoordelijkheid. Altijd zullen goede en ernstige redenen voor het gebruik maken van dat recht, hetwelk in zekeren zin als een *ultimum remedium* is te beschouwen, moeten aangetoond kunnen worden.

Zouden de omstandigheden van het oogenblik voor een optredend Kabinet der Rechterzijde als zoodanige reden kunnen gelden ?

„De Nieuwe Ct" betwistte het dezer dagen. Zoolang zich tusschen de nieuwe Regeering en het Parlement geen conflict voordeed, zou, meent zij, door Kamerontbinding „aan het karakter van het ontbindingsinstituut naar Nederlandsche opvatting geweld worden aangedaan."

De Haagsche hoefijzer-correspondent van het „Handelsbl." komt tegen die uitspraak in verzet o. a. door de volgende redeneering:

„Als straks een zuiver rechtsch ministerie mocht optreden, mag dat dan de Koningin adviseeren, de Tweede Kamer terstond te ontbinden zonder dat het eenig verwijt van slecht constitutioneel beleid kan treffen ?

Wij antwoorden: „Ja, zeker.

„Het redelijke vermoeden dat de meerderheid van de Tweede Kamer, 51 man sterk — als men de fictie van de eenheid dezer onsamenhangende meerderheid nu eens even wil aanvaarden en haar dus wil zoeken in anti clericalisme, in verweer tegen den Kuyper-koers van 1905—het redelijke vermoeden, zeggen wij, bestaat, dat een stembus deze meerderheid niet zou handhaven.

„Daar zijn, ten eerste, de Statenverkiezingen geweest. Men mag die (om verschillende redenen die wij nu laten rusten) niet geheel als barometer voor de gezindheid der Kamerkiezers aannemen, maar eenige aanwijzing bevatten zij toch wel.

„Daar is ten tweede, de verkiezing te Leiden geweest.

„Maar daar is, ten derde; het zeer sterke vermoeden, dat degenen, die den val van het Ministerie-Kuyper bij de herstemmingen hebben bewerkt—de sociaal democraten – thans niet wederom in zoo bitteren Kuyperhaat alle liberale candidaten zullen stemmen. Al ware 't alleen maar omdat een Ministerie-Heemskerk, lang geen Ministerie-Kuyper is.

„En eindelijk is het toch immers door de ervaring bewezen, dat een meerderheid allengs weer slinkt aan steun in den lande naar mate zij langer meerderheid is. Sinds 1905 is 't voor de vrijzinnigen zeker weer wat gaan ebben.

„En zij zijn, alle hens aan 't dek, maar 51 koppen sterk in de Kamer.

„Het redelijke vermoeden is er dus."

Zal er bovendien, voor een rechtsch Kabinet, ernstige reden wezen om de juistheid van dat vermoeden door ontbinding, te onderzoeken ?

„Ook deze vraag beantwoorden wij bevestigend.

„Zoodra een rechtsch Kabinet optreedt, zal er tusschen dat Kabinet en de Kamer-meerderheid een latent conflict zijn. De overeenstemming van beginselen tusschen Regeering en Kamer, die Buys „een gebiedende „noodzakelijkheid noemde, omdat die „twee deelen van een zelfde eenheid" zijn — die zal radicaal zijn verbroken. Het Kabinet zal zich slechts kunnen handhaven door een jaar lang een vreemde rol te spelen, nl. die van „cabinet d' affaires" — gelijk reeds min of meer is aangekondigd. Het zal dus een jaar lang moeten rondloopen in politiek travesti; uit vrees van herkend te worden zal het zijn waren aard, althans in zijn daden, moeten verloochenen; steeds zal het angstvallig zijn bewegingen moeten bewaken, wetend dat de meerderheid met Argusoogen loert of zij het „ex ungue leonem!" niet kan roepen...........

„Wel, wij zouden voor zoo'n Ministerie vreezen, dat er van zou worden getuigd na afloop van dat travesti-jaar: Nooit heeft en rechtsch Kabinet zich zoo gauche gedragen.

„Wij concludeeren dus dat, als thans een rechtsch Kabinet optreedt dat terugdeinst voor onmiddelijke Kamerontbinding, dit Kabinet niet blijk zou geven van constitutioneele prudentie, maar van constitutioneele pruderie.

„En als mr. Heemskerk van zoo'n Kabinet de premier bleef, zou men kunnen zeggen: Wat de vader te veel had aan ontbindingsdurf, dat had de zoon te weinig."

In verband met deze verschillende adviezen van Links verdient de aandacht, wat „De Standaard" schreef in haar nummer van eergisteren. „Een politiek fortuintje" meende zij, was aan de Linkerzijde te beurt gevallen door de afstemming der Begrooting van Oorlog, welke het Kabinet De Meester gelegenheid bood op een fatsoenlijke manier heen te gaan.

De Linkerzijde zat met dit ministerie verlegen.

En men was aan die zijde dan, toen de crisis ontstond, zoo in zijn nopjes, dat men nu toch eindelijk van dit Kabinet en van de Regeertaak af was, dat men Rechts schier drong en prikkelde, om toch niet te treuzelen, en niet te aarzelen, maar hoe eer hoe beter de regeertaak over te nemen.

„Hieruit bleek, zoo heet het verder, en hierop is dadelijk gewezen, dat het vroeger protest van Links tegen ons beweren, dat het Kabinet. De Meester weergaloos zwak stond, vergoelijkend onoprecht was geweest.

„Dit kwam nu uit, maar ook daar was men spoedig overheen. Men gaf nu toe, dat we gelijk hadden gehad. Zwakker Kabinet was bijna niet denkbaar. En dit moest nu wel bele-

HOOFDSTUK II.

VERDEELING VAN HET EERSTE OF STADSDISTRICT IN WIJKEN.

Art. 8.

Het eerste of stadsdistrict van het eiland Curaçao wordt onderverdeeld in acht wijken, te weten:

Eerste wijk (Willemstad).

De grens van deze wijk loopt van de Westzijde langs de St. Annabaai, buigt zich vervolgens Oostwaarts langs het Waaigat en wordt daar na gevormd door de Columbusstraat, een gedeelte van den weg van Pietermaai, de Hendrikstraat en een lijn Noord|Zuid van deze straat tot aan Zee. De overige grenzen worden gevormd door de Caraibische Zee.

Tweede wijk (Pietermaai.)

De grenzen van deze wijk worden gevormd door die van de eerste wijk, door het Waaigat, het Kerkplein, de Concordiastraat, het Concordiaplein, een gedeelte van de Penstraat, de Zeesteeg en de Caraibische Zee.

Derde wijk (Scharloo.)

Deze wijk grenst ten Zuiden aan het Waaigat, het Kerkplein, de Concordiastraat en het Concordiaplein; ten Oosten aan een gedeelte van den Berg Altena, den Arraratweg en een lijn Zuid|Noord loopende langs de Oostzijde van het erf Arrarat tot aan het Schottegat; ten Noorden aan het Schottegat en ten Westen aan de St. Annabaai.

Vierde wijk (Berg Altena.)

Deze wijk grenst ten Westen aan de tweede en derde wijk, terwijl de overige grenzen overeenkomen met die van het eerste district van het eiland Curaçao.

Vijfde wijk (Overzijde.)

De grenzen van deze wijk worden gevormd door het Schottegat, de St. Annabaai, een gedeelte van de Breedestraat, een gedeelte van de Hendriksteeg, de Belvedèrestraat, een gedeelde van den Witte-weg, de Kortenaerstraat, door een lijn. die in Noordelijke richting van het Noordelijk uiteinde van deze straat naar de grens van het eerste district van het eiland Curaçao loopt.

Zesde wijk (Overzijde.)

Deze wijk grenst ten Oosten aan de vijfde wijk; ten Zuiden aan een gedeelte van de Breedestraat, den Roode-weg, den weg naar Planters rust en den Charoweg, en sluit verder aan bij de grenzen van het eerste district van het eiland Curaçao,

Zevende wijk (Overzijde).

Deze wijk grenst ten Oosten aan de Rifwaterstraat en een lijn Noord| Zuid van hier loopende tot aan de Caraibische Zee, terwijl de overige grenzen gevormd worden door die van het eerste district van het eiland Curaçao en die van de zesde wijk (Overzijde).

Achtste wijk (Overzijde).

Deze wijk grenst aan de St. Annabaai, de Caraibische Zee en overigens aan de zevende wijk en vijfde wijk (Overzijde).

SLOTBEPALING.

Deze verordening treedt in werking op een nader door den Gouverneur te bepalen dag."

Naschrift van de Redactie.

In de MEMORIE VAN TOELICHTING, verklaart de Gouverneur, dat het doel dezer verordening hoofdzakelijk is om het stadsdistrict eenigzins te vergrooten, waardoor het tweede District iets kleiner valt.

Zouden wij in deze verordening reeds een voorloopster mogen zien om de zoo netelige quaestie der Districtmeesters eindelijk eens bevredigend op te lossen? Minister en Tweede Kamer staan er op, dat dit jaar die quaestie tusschen Gouverneur en Raad voor goed worde uitgemaakt.

Ons dunkt, dat deze verordening houdende verdeeling van het eiland Curaçao in districten wel degelijk samenhangt met de vraag, hoeveel Districtmeesters er behooren te worden aangesteld.

Waarom het eiland, behalve het stadsdistrict, in VIER buitendistricten verdeeld, als daar maar TWEE districtmeesters zijn?

Jarenlang werden de vier buitendistricten beheerd door drie Districtmeesters.

Het derde en vierde werd beheerd door slechts één Districtmeester.

En dát zouden wij ook voor de toekomst de oplossing der quaestie noemen:

Het eiland Curaçao worde verdeeld niet in vijf districten, maar in vier, waarvan een stadsdistrict en drie buitendistricten, welke drie buitendistricten beheerd worden door drie districtmeesters.

Wij kunnen maar niet inzien, hoe men de verdeeling van het eiland in districten af kan scheiden van de bestaande moeilijkheid over het aantal districtmeesters.

Het rechts- of machtsgebied van een Districtmeester noemt men een district. Blijven er dus maar twee districtmeesters, dan zal men FEITELIJK maar *twee* buitendistricten hebben. En waartoe dient dan de verdeeling OP PAPIER in *vier* buitendistricten?

Tegelijk met de behandeling van dit nieuwe ontwerp moet men dus het altijd nog hangend geschil tusschen Raad en Gouverneur omtrent het aantal districtmeesters oplossen, want dit laatste kan men niet zonder tevens over te gaan tot het aanwijzen van hun onderscheiden rechtsgebied, dat dan niet alleen in naam, maar metterdaad een district wezen zal.

Een tweede moeilijkheid over de verdeeling van het eiland in districten bestond hierin, dat er verschil van meening was over de bevoegdheid van den Kolonialen Raad. Moest dergelijke verdeeling niet geregeld worden bij Koninklijk Besluit? Deze moeilijkheid tracht de Gouverneur te ondervangen door de volgende beschouwing in zijn Memorie van Toelichting.

„De bestaande grenzen zijn aangegeven in het Koninklijk besluit van 16 Januari 1863, n°: 113 [P. B. 1863, n°,: 11]. dat blijkens art. 47 van het Regeeringsreglement niet gedeeltelijk bij eene koloniale verordening mag worden gewijzigd. Doch daar nu dat art. 47 niet bedoeld kan hebben om de uitvoering van art. 136 van datzelfde Reglement onmogelijk te maken, is ondergeteekende van oordeel, dat de verdeeling in districten van het eiland Curaçao in haar geheel bij koloniale verordening dient te geschieden en dat, wanneer dit geschiedt, daardoor tengevolge van genoemd art. 136 het vorenbedoeld Koninklijk besluit van zelf buiten werking wordt gesteld, hetgeen ook het geval zal zijn met de in Publicatiebladen van 1903, nos. 42 en 43, vervatte verordeningen, zoomede met de Publicatie van 16 Maart 1816, N°: 4, voor wat betreft de verdeeling van het stadsdistrict in wijken."

De rechtsgeleerden zullen hierover hun meening wel zeggen.

Nu deze verordening eerst in de Afdeelingen zal worden behandeld zullen wij er wel wat meer van hooren. Wij zullen derhalve eerst het Voorloopig Verslag van den Kolonialen Raad afwachten.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerkelijke Berichten.

De Hoogeerw. Pater M. L. DRABBE, Superior-Generaal der Eerw. Fraters van de Congregatie van Tilburg, en de Eerw. frater GERARDUS, Directeur van het onderwijs dezer Congregatie. zullen met de *Prins Willem V* weder terugkeeren naar Nederland. Wij wenschen hun een voorspoedige reis en behouden aankomst in het Vaderland.

***

De Weleerwaarde Paters HUMBERTUS SMIT en CLEMENS BROUWER zullen 21 Februari a. s. per *Prins Willem III* naar de missie van Curaçao vertrekken.

Havennieuws.

De *Prins Willem V* van de K. W. I. M. heeft op zijne reis naar New-York zeer zwaar weer gehad; zelfs verloor hij zijn roer, en werd het geheele roerstel verbrijzeld. Achtien uren heeft hij hulpeloos rondgezwalkt overgegeven aan de willekeur der golven. Met moeite heeft hij New York bereikt en is daar hersteld; doch is dientengevolge een dag te laat uit New-York vertrokken, zoodat hij ook hier wel te laat zal komen.

✠ H. J. Brouwers.

Uit Venloo meldt men ons het overlijden van den Heer J. S. H. BROUWERS, lid der Eerste Kamer, die zich heeft leeren kennen als een vriend der Roomsch Katholieke Missie van Curaçao en verdediger van ons Bijzonder Onderwijs. Hij was geboren den 4[den] Maart 1842 te Heer en werd in 1881 benoemd tot Notaris te Venloo. In Juli 1900 werd hij gekozen tot lid van de Provinciale Staten van Limburg en op 4 November 1902 tot lid van de Eerste Kamer. Te Venloo was de overledene Voorzitter der Vereeniging van den H. Vincentius en curator van het progymnasium. Hij was ridder in de orde van den Nederlandschen Leeuw en van den H. Gregorius.

R. I. P.

Koloniale Raad.

Dinsdagavond vergaderde de Koloniale Raad. Aanwezig waren alle leden zonder een enkelen afwezige. De Voorzitter opende de Vergadering. De Notulen hadden reeds gecirculeerd en werden goedgekeurd.

Ingekomen waren:

1°. Ontwerp-verordening tot indeeling van het eiland in districten en de stad in wijken met bijvoeging eener schetskaart.

2°. Een verbeterblad op de vorige Ontwerp–verordening.

De voorzitter stelde voor, de Ontwerp–Verordening onmiddellijk te behandelen. De Heer LANSBERG stelde voor, er mee te wachten tot na de begrooting, wanneer men zou weten of er twee of meer districten zouden zijn. De Heer A. W. STATIUS MULLER zag daar de noodzakelijkheid niet van in. De heer SUTHERLAND vroeg of er haast bij was. De Voorzitter meende van neen. De Heer Dr. FERGUSON stelde voor, de zaak naar de afdeelingen te verwijzen. Aldus geschiedde.

3°. Wijziging van het oude en vaststelling van het nieuwe reglement voor de Curaçaosche Bank.

Hierna werd overgegaan tot het kiezen van candidaten om te voorzien in drie vacaturen, die in Mei a. s. zullen ontstaan wegens periodieke aftreding der heeren MORDY S. L. MADURO, A. W. STATIUS MULLER en ED. S. LANSBERG. De uitslag was als volgt:

Vacature MADURO.

1ste. candidaat: De Heer MADURO met 12 stemmen, de Heer E. M. PENSO met 1 stem

2[de] candidaat: MOSES S. L. MADURO 9 stemmen, de Heer E M. PENSO 4.

Vacature A. W. STATIUS MULLER.

1[e]. candidaat: A. W. STATIUS MULLER 12 stemmen, C. S. GORSIRA JPEz. 1 stem.

2[de] candidaat: J. C. B. FORBES 7 stemmen, F. J. A. VAN DEN DONK 1 stem, C. B. DE GORTER 3, C .S. GORSIRA JPEz. 2.

Vacature LANSBERG.

1ste candidaat: E. S. LANSBERG 12 en Dr. M. C. HENRIQUEZ 1 stem

2de. candidaat: I. VAN LIER Ez. 7 stemmen, E. M. PENSO 4, MOSES S. L. MADURO 1 en Dr. M. C. HENRIQUEZ 1.

Aan de orde was nu de wijziging van het reglement onlangs vastgesteld voor de Curaçaosche Bank. Dit werd zonder eenige discussie aangenomen. Hierop sloot de Voorzitter de vergadering.

Onderwijs.

Bij resolutie van den Minister van Koloniën is mejuffrouw P. Smid ter beschikking gesteld van den gouverneur van Curaçao om te worden benoemd tot onderwijzeres der eerste klasse aan de „Wilhelminaschool" aldaar.

Nederland-Columbia.

Onze geachte collega *El Imparcial* deelt in zijn nummer van Dinsdag ll. de beschrijving mede van het schitterend feest, waarmede de „Duitsche Club" te Baranquilla den gehoortedag van Z. M. den Keizer van Duitschland gevierd heeft, zooals dat feest beschreven werd door *El Siglo*, van Baranquilla.

Bij die gelegenheid ontvingen baron VAN ASBECK, kommandant van den in Puerto-Colombia ten anker liggenden Nederlandschen kruiser *Gelderland* en onze Consul te Barranquilla, de heer SAMUEL DE SOLA, bijzondere eerbewijzingen.

Bij het aanbieden van den eerewijn, beantwoordde de heer MAXIMO MORENO in een heildronk vol bezieling de uitingen van sympathie der Duitsche kolonie jegens Colombia en diens tegenwoordigen President. Spreker voegde daaraan een eeresaluut toe aan bovengenoemden kommandant, met wenschen voor het welzijn van Nederland en diens doorluchtige Koningin en bracht woorden van welverdienden lof aan den Nederlandschen consul, de SOLA. In eene schoone rede betuigde baron VAN ASBECK, uit naam van de Koningin, dank voor de door den heer MORENO aan H M. gebrachte eerbiedige hulde. Daarna bracht ook de heer DE SOLA in welgekozen bewoordingen dank voor het door den heer MORENO gesprokene en tevens hulde aan Colombia.

Bij deze feestelijkheid waren eereplaatsen toegekend zoowel aan den kommandant van onzen kruiser als aan den Nederlandschen consul.

De Woudkoningin.

Verleden Zaterdag had eene tweede uitvoering plaats van deze prachtige kinder-operette. Wij zijn gelukkig te kunnen melden, dat de tweede uitvoering van operette en muziek niet achter stond bij de eerste en hopen, dat zij voor de kas van *„Eendracht maakt macht"*, eene groote vermeerdering van inkomsten mag geweest zijn.

Wijziging van het Nieuw Reglement van de Curaçaosche Bank.

„Ingevolge § 1, la. d. van afd. 4 van het nieuwe reglement voor de Curaçaosche bank (P. B. van 1907 N°. 9) kan alleen met verband van op Curaçao gelegen vaste goederen onder dien vorm van zekerheidsstelling geld ter leen worden verstrekt.

Het is gebleken, dat door dat voorschrift voor velen, die op de overige eilanden der kolonie gevestigd zijn. de gelegenheid wordt afgesloten ter verkrijging van fondsen tot uitbreiding van hunne ondernemingen of tot het op touw zetten van nieuwe.

Daar het voorschrift bovendien in tegenspraak schijnt te komen met afd. 1 § 2 van het reglement, waar als doel van de bank genoemd wordt bevordering van de oeconomische ontwikkeling der *kolonie* Curaçao, heeft de Gouverneur gemeend een wijziging in het bankreglement te moeten voorstellen, in dier voege, dat ook als zekerheidsstelling goederen buiten het eiland Curaçao, maar binnen de kolonie, kunnen worden toegelaten.

Oorspronkelijk scheen er bezwaar te bestaan tegen het aanvaarden van onroerende goederen op de eilanden buiten Curaçao als zekerheid, maar de Gouverneur meent dat, wanneer — nevens bovenstaande overwegingen, welke uitbreiding van het voorschrift wenschelijk maken —, rekening gehouden wordt met de omstandigheid dat de Directie het voor en tegen van elk verzoek aan een nauwgezet onderzoek onderwerpt, daarmede elk bezwaar tegen het thans gedaan voorstel opgeheven is."

Hoedenindustrie.

Treurige berichten voor onze fijnvlechtsters: Op het oogenblik is er in Europa heelemaal geen vraag naar de fijnere hoeden.

De financieele crisis in Amerika veroorzaakte een algemeene malaise in den handel van fijnere artikelen, omdat het geld duur is geworden wegens schaarschte der circuleerende muntspecie.

Het zal nog wel eenigen tijd duren alvorens de handelswereld zich geheel en al hersteld zal hebben en weder normaal wezen zal.

Intusschen is de geregelde opkoop der fijnere hoeden van den vlechtcursus voor tijd en wijle gestaakt. Alleen zij, die het vak willen leeren, worden nog toegelaten en van haar zullen de hoeden door de Curaçaosche Maatschappij nog worden gekocht. Maar al de fijnvlechtsters, die er alleen kwamen om daar te werken en de hoeden aan de Maatschappij te verkoopen, zijn voorloopig naar huis gezonden.

Uit zeer goede bronnen weten wij, dat hoeden van 1—3 mark per stuk nog bij duizenden geplaatst kunnen worden. Zou het nu in dezen slappen tijd niet aanbeveling verdienen zich meer op het goed afwerken der goedkoopere soorten toe te leggen? De gewone hoeden zijn zeer in prijs gedaald wegens de slechte afwerking. Als men op den cursus zich nu eens voorloopig meer ging beijveren om die gewone hoeden goed af te werken, zoodat zij per dozijn zes, zeven á acht gulden als vaststaande prijzen maakten, zou ook daarmede een weldaad bewezen worden aan de bevolking. Toen er in den laatsten tijd veel navraag was, schijnt er van alles te zijn op gekocht en verzonden, ook zeer slecht gemaakte hoeden, en dat heeft de markt weer bedorven en den goeden naam der Curaçaosche hoeden ten zeerste geschaad.

De gewone methode schijnt dus ook meer algemeen verbeterd te moeten worden, en het volk geleerd steeds goed werk te leveren. Wij hopen, dat er van den vlechtcursus voldoende invloed moge uitgaan om deze fouten in onze volksindustrie te verbeteren.

Geitenpest.

Reeds langer dan een maand heerscht aan de Kust, in den staat Falcon, de geitenpest. Deze ziekte wordt *El Grito*, genoemd daar uiterlijk niets bizonders aan de besmette geiten te zien is, terwijl zij plotseling met een luiden schreeuw opspringen en dood neervallen.

Misschien is deze ziekte aan dezen en genen geitenhouder bekend, daar zij vroeger hier ook wel eens voorkwam.

Er bestaat echter groot gevaar, dat de geitenpest thans weder naar Curaçao, of de eilanden, zal worden overgebracht, daar men aan de Kust op alle mogelijke wijze tracht de geiten maar spoedig verkocht te krijgen uit vrees ze anders te zullen verliezen.

Ernstig meenen wij tegen dit gevaar te moeten waarschuwen en raden daarom een ieder ten sterkste af in den tegenwoordigen tijd geiten te koopen, die van de Kust hier worden ingevoerd, al zijn ze dan ook wat goedkooper dan gewoonlijk.

Als het uitvoerbaar was, zouden we willen vragen, of het niet mogelijk is, den invoer van geiten uit be-

---

den; want juist in het feit dat men er nu van af was lag de verklaring der aan geestdrift grenzende vreugde, waarmee men de zaak aan Rechts overdroeg.

„Neen, de tegenstemmers van Links hadden bij slot van rekening een eerste klas politiek meesterstuk geleverd. Zij waren de mannen die hadden ingezien, dat elk jaar langer tobben met dit Kabinet, de Linkerzijde te meer in discrediet bracht. Zij hadden het gevoeld, dat voortsukkelen tot 1909 op een débâcle van het Liberalisme zou uitloopen, en dat „de misère zonder end". gelijk het politiek gedoe. betiteld is, den schoonsten triomf waarborgde aan Rechts.

„Door er nu een eind aan te maken, ruimen ze dat dreigend gevaar voor Links en de daarmee saamhangende kans van Rechts, grootendeels op.

Over twee jaar is de miserie van dit Kabinet glad vergeten, staat men versch voor de kiezers, en heeft Rechts allicht het een en ander op zijn kerfstok gekregen.

„Feitelijk alzoo voor Links een politiek fortuintje, en juist dit maakt de vraag zoo hachelijk, of het voor Rechts zaak is, de formatie over te nemen."

Wij vestigen de bijzondere aandacht op de door ons gespatieerde woorden.

Zij bevestigen geheel, wat wij schreven kort na het uitbreken der crisis.

Een ministerie verslijt bij ons spoedig. Het kan onmogelijk anderhalf jaar regeeren zonder zich vijanden te maken.

Dit is nu op zich zelf zóó erg niet, indien *nieuwe* vrienden de plaatsen der afvalligen kwamen innemen en vooral, indien de Regeering door haar daden de geestdrift van haar partijgenooten levendig wist te houden.

Indien thans een Kabinet, uit de Rechterzijde gevormd, het bewind zal overnemen, zonder ontbinding van de Tweede Kamer als voorwaarde te stellen van zijn optreden, of zoodanige ontbinding door het opwerpen van een beginsel-quaestie zoodra mogelijk uit te lokken, zal dergelijk Rechtsch ministerie de eerste anderhalf jaar hebben te regeeren als een *neutraal* bewind, als een *cabinet d'affaires*.

En met het oog op die eventualiteit herhalen wij de vraag, gesteld in ons nummer van 27 Dec. j.l.:

„Hoe bij de eigen partijgenooten geestdrift te bewaren voor een Kabinet, hetwelk gedurende het eerste stadium van zijn bewind de eigen vlag niet vrij en onbelemmerd mag vertoonen?"

Sterke redenen derhalve schijnen ons bij optreding van een Kabinet der Rechterzijde te pleiten voor Kamerontbinding zoodra mogelijk.

Intusschen, wij - zooals elke redactie — behooren tot de stuurlieden aan den wal en weten dus niet, of hooren alleen bij geruchte, wat er omgaat in den krijgsraad, welke in 't algemeen belang het publiek, ook de dagbladpers bij zijne zittingen kan toelaten.

Volkomen zij dus toegegeven, dat er ons onbekende redenen kunnen bestaan, welke een nieuw optredende Regeering voor alsnog van Kamer, ontbinding behooren terug te houden.

In de leidende personen Rechts van welke de beslissing in dezen zal afhangen, stellen wij ten volle vertrouwen. Niettemin schijnt ons de opmerking, dat vrees een slechte raadgeefster is en dat te groote schroomvalligheid en gemis aan zelfvertrouwen meermalen de fout waren der Rechterzijde, niet misplaatst.

Voorzichtigheid, maar ook een flinke dosis courage en vertrouwen zij daarom onzen politieken vrienden, die in deze dagen over gewichtige belangen te beslissen zullen hebben, van ganscher harte toegewenscht.

De Tijd.

smette streken, zoo zoolang deiekte daar heerscht, van Gouvernements wege te verbieden. Of als dit te eenslachtig mocht wezen, dan bijv. de ingevoerde geiten hier af te zonderen en eerst als ze volkomen gezond bevonden zijn te laten verkoopen. Reeds nu hebben zich een paar gevallen van geitenpest op Curaçao voorgedaan.

Wanneer bij den schralen maisoogst van dit jaar nu nog geitenziekte uit zou breken, is de ellende niet te overzien. Men mag dus wel spoedig ernstige maatregelen nemen om besmetting van onze geitenkudden te voorkomen, en waar de ziekte reeds mocht zijn uitgebroken, deze met alle kracht tegen te gaan.

Op Venezuela zelf heeft het Bestuur reeds maatregelen genomen de ziekte te beperken, zoo mogelijk uit te roeien. Een geneeskundige heeft die ziekte in Europa gaan bestudeeren en er een verslag over uitgebracht. Tegenwoordig worden de geiten met een serum tegen de ziekte ingespoten.

Nieuwe Industrie.

Dezer dagen werd door het Gouvernement concessie verleend tot oprichting eener fabriek tot distilleeren van zeewater. Het zoo verkregen zuiver water zal voor 5 cts. per blik verkocht kunnen worden. Het ligt in de bedoeling om van uit deze fabriek het water te verschaffen voor de waterleiding. Eerst op het einde van dit jaar, of in het begin van het volgende, denkt men met de installatie gereed te komen. De Water-distilleerfabriek zal worden opgericht op het Rif tusschen de IJsfabriek en de Electrische Inrichting.

A. N. V.

Bestuursvergadering op Maandag 10 Februari 1908 des avonds ten 7½ uur ten huize van den Voorzitter.

Tegenwoordig alle leden.

De voorzitter opent de vergadering, waarna de notulen der vorige bestuursvergadering worden voorgelezen. Nadat deze zijn goedgekeurd, worden de ingekomen stukken behandeld.

1. Verslag 1907 Afdeeling Aruba.
2. „ „ Openbare boekerij op Aruba.
3. Idem, idem idem. op Bonaire.
4. „ „ idem. op St. Eust.
5. „ „ idem. op St. Mart.

Al deze verslagen zullen opgezonden worden aan Neerlandia.

6. **Rekening en verantwoording 1907 Afdeeling „Aruba".**

Deze wordt goedgekeurd.

7. Rapport omtrent de vorderingen en gedrag van den jongeling L. CONNER over het laatste kwartaal 1907.

8. Idem van den jongeling HENRIQUEZ.

9. Idem van de jongelingen SANTIAGO, FRANS en HENDRIK KRIJT.

10. Beschikking van den Gouverneur der Kolonie, waarbij de Gouvernementssubsidie ten bedrage van f500 aan onze Groep wordt betaalbaar gesteld.

11. Brief van de Heeren BOEKE en DELGEUR met mededeelingen, betreffende hunne werkzaamheden in zake het Bonaire-nummer. Tot hun leedwezen moesten zij een gedeelte der artikelen, hoe belangrijk elk op zich zelf en hoezeer ook met blijkbare liefde voor het behandelde onderwerp geschreven, ter zijde leggen. De redaktie van Neerlandia had nl medegedeeld, dat hoogstens ⅛ van de hoeveelheid copie geplaatst kon worden, wilde het doen verschijnen van het Bonaire-nummer niet de draagkracht van Neerlandia verre te boven gaan.

12. Brief van het H. B., mededeelende, dat op de begrooting 1908 een post is uitgetrokken: steun aan de Groep Nederlandsche Antillen f217,50⅔.

Het G. B. betuigt het H. B. voor deze daad zijn hartelijken dank.

13. Brief van de boekencommissie, mededeelende, dat aan ons is afgezonden een kist boeken ter waarde van f50.—, bestemd voor de oprichting eener boekerij in het Militair Tehuis alhier.

Aan de Commissie is reeds voor deze zending dank betuigd.

14. Brief van het bestuur van het Militair Tehuis met dankbetuiging voor den ondervonden steun bij de oprichting eener boekerij.

15. Brief van den Heer G. B. DUSSEL, mededeelende, dat ZEd. niet langer kan optreden als gevolmachtigde van den Heer B. F. HENRIQUEZ op Aruba, ten einde tceicht te houden over zijn zoon NEFTALI.

Aan den Heer B. F. HENRIQUEZ is reeds verzocht zoo spoedig mogelijk een anderen gevolmachtigde te benoemen.

De Secretaris deelt mede, dat de voorraad portretten van H. M. de Koningin weder uitgeput is, en dat niet aan alle aanvragen voldaan is kunnen worden. Wordt besloten aan het H. B. nog 100 portretten aan te vragen; zoo noodig tegen betaling.

De Secretaris deelt mede, dat aan vele nieuwe leden geen reglement onzer Groep verstrekt is kunnen worden. Ook met het oog op de verschijning der nieuwe statuten van het Verbond is een herdruk gewenscht. Wordt besloten 400 reglementen te laten drukken.

Vervolgens komt aan de orde de begrooting voor het pas aangevangen jaar. De penningmeester dient eene ontwerp—begrooting in, welke artikelsgewijze wordt behandeld en na eenige wijzigingen wordt vastgesteld.

Evenals verleden jaar wordt benoemd tot lid in de Commissie bedoeld in art: 6 van de statuten van het Verbond, de Heer F. AGTERBERG te te Nijmegen.

De Secretaris leest nu zijn jaarverslag voor, hetwelk na eenige wijzigingen wordt goedgekeurd.

Aan de orde is thans de verkiezing van 3 nieuwe bestuursleden ingev. art: 4 van het reglement.

Aan de beurt van aftreding zijn de Heeren MOSES S. L. MADURO, ED. LANSBERG en J. A. SNIJDERS JR. De aftredende leden worden alle drie herkozen.

Thans deelt de voorzitter mede, dat hij tot zijn grooten spijt wegens gezondheidsredenen genoodzaakt is zijne betrekking van Voorzitter neer te leggen en zijn ontslag te nemen als lid van het G. B. Hoewel deze mededeeling met leedwezen werd vernomen door de overige bestuursleden, moest men het besluit van den Voorzitter eerbiedigen en overgaan tot de verkiezing van een nieuwen voorzitter, waartoo benoemd werd de Heer H. J. T. BOOMGAART, die zich bereid verklaarde, de benoeming te aanvaarden. Verder bleef het Dagelijksch Bestuur samengesteld evenals het vorige jaar.

Na de stemming vroeg de ondervoorzitter de Heer WAHLEN het woord en nam namens het G. B. in hartelijke woorden afscheid van den aftredenden voorzitter. ZWEW. wees er met dankbaarheid op, hoe de Heer HENRIQUEZ in de moeilijke tijden, die onze Groep doorleefd heeft, steeds met groote kalmte de vergaderingen geleid heeft en onze groep groote diensten heeft bewezen; hij spreekt den wensch uit, dat zijn gezondheid spoedig geheel moge terug keeren.

De aftredende voorzitter betuigt zijn hartelijken dank voor deze woorden en zegt, dat hij steeds veel belang in het Verbond zal blijven stellen en de Groep „Nederlandsche Antillen" steeds op zijn steun zal kunnen rekenen.

Het G. B. meende den aftredenden Voorzitter geen betere hulde te kunnen aanbieden, dan hem te benoemen tot Eere-lid onzer Groep en zijn zoon, den Heer Dr M. C. HENRIQUEZ, de opengevallen plaats van zijn vader in het G. B. aan te bieden. De Heer Dr. M. C. HENRIQUEZ nam staande de vergadering, deze benoeming aan.

Verder werd besloten, dat de jaarlijksche algemeene vergadering zal plaats hebben op Donderdag 5 Maart in de bovenzaal van de Societeit: „De Gezelligheid."

Niets meer aan de orde zijnde wordt de vergadering gesloten

Het G. B. maakt bekend, dat aan hen, die gedurende dit jaar toetreden als lid van het A. N. V. nog een Curaçao- en een Bonaire-nummer en een portret van H. M. de Koningin verstrekt zal worden.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Justina Clement, Bernardino Cruz, Julita de Jongh (bfk), Anita Hart, Neptali E. Henriquez, Alturo F. Hubert (bfk), Lucia Piters, Paula Sanabria, Josefa Tielman, T. A. van den Hout, Brígida Vanijter, Calorina van Uiter (bfk.), Jan Wildfried, M. Winklaar (bfk.)

Drukwerken: Carlos Diaz, N. F. R. Gorsire, Modesto Cruz.

Zonder adres: Een briefkaart geteekend door Riuchi, een exemplaar van „La Revue des Tirages", eenige exemplaren van „De Tijd", „Geilustreerd Zondagsblad voor Katholieken" en een exemplaar van „The New York Times."

Ingezonden Mededeelingen.

COCKTAILS TERAPEUTICOS.

Las propiedades alimenticias y nutritivas del aceite de higado de bacalao dependen en absoluto de las grasas que entran en la composición natural del aceite. Estas grasas son digeridas y asimiladas con mucha más facilidad que las otras, debido á la presencia en el aceite de bacalao de ciertos compuestos derivados del hígado, que permiten la pronta emulsificación del aceite por los fluidos del estómago—y hacen que su absorción por la membrana mucosa se lleve á efecto con más facilidad y con más rapidéz que la de ninguna otra grasa.

Las grasas que el aceite de hígado de bacalao contiene, aparte de su poderosa facultad de nutrir, no poseen ningun valor terapéutico—y los otros elementos naturales que son parte de su composición orgánica, existen en cantidades tan infinitamente pequeñas, que es imposible que ninguno de ellos pueda ejercer en el sistema cualquier efecto terapéutico.

Es evidente pues que el aceite de bacalao es un alimento y no una medicina y que todas sus virtudes alimenticias están en las grasas que entran en su composición—y por consiguiente todas las preparaciones que pretenden estar hechas de los principios activos del aceite y que se ofrecen como sus sustitutos, son productos fraudulentos de la especulacion mercantil y del charlatanismo. Dichos preparados no contienen ninguna de las propiedades nutritivas y reconstituyentes del aceite de hígado de bacalao, porque carecen de la grasa, que en la parte del aceite que nutre y alimenta—su composición tiene mucha semejanza con la de los COCKTAILS—y su uso puede en ocasiones causar perjuicios considerables á los enfermos por la gran cantidad de alcohol que invariablemente contienen—y otras substancias narcóticas, como el sulfato de estricnina.

Esas preparaciones, que se dicen contener los principios activos del aceite de hígado de bacalao, son especialmenente peligrosas para las criaturas, para los niños para las jóvenes y señoras, quienes por su naturaleza delicada y temperamento especial no pueden resistir sin grandes quebrantos para su salud los efectos deleterios del alcohol, de la estricnina y otras substancias enérgicas.

El aceite de Hígado de Bacalao es insustituible como alimento—como un reconstituyente poderoso de la sangre, de los tejidos, de los nervios y de los huesos—y el modo más racional de administrarlo, segun lo ha probado la experiencia de más de 30 años y segun la opinion universal de los médicos, es la EMULSION DE SCOTT, que está compuesta del aceite más puro y de otros ingredientes que aumentan considerablemente la eficacia nutritiva del aceite.

Buitenland.

Amerika.

De groote Amerikaansche Republiek heeft tegenwoordig met zóó ernstige moeilijkheden op verschillend gebied te worstelen, dat een correspondent van een der groote bladen te New-York, die overigens wondere dingen weet te vertellen omtrent den „Ameriaanschen humor", verzekert, dat het op het oogenblik met dien humor niet „glänzend" gesteld is, maar dat er eene „melancholie" heerscht gelijk te Londen op een neveligen November–dag. Geen wonder, dat de Nieuwjaars–beschouwingen der Amerikaansche pers de gewone opgewektheid en het eigenaardig optimisme misten, waarmede het Rijk van de grootsche ondernemingen, groote verwachtingen en koene droombeelden de toekomst te gemoet gaat.

Over de geld-crisis is reeds zooveel geschreven, dat wij er hier niet langer bij behoeven stil te staan. De sterk opgedreven speculatie–zucht en de roekelooze ondernemingsgeest hebben de Vereenigde Staten op een verkeerden weg gevoerd, welke de fondsenmarkt heeft gedemoraliseerd en een crisis deed ontstaan, zoo hevig en zoo vernielend, als er bij menschengeheugenis geene geweest heeft. In het licht van de jongste gebeurtenissen is duidelijk gebleken, wat velen niet schenen te weten of al te zeer te vergeten, dat het bank- en credietwezen in Amerika niet op deugdelijke basis gegrondvest is. De malaise, welke — naar de schilderachtige uitdrukking van een onzer bladen — „als de influenza de wereld doorging" deed zich ook gevoelen, en nog altijd is de financieele crisis welke door het krachtig optreden der Regeering althans tijdelijk tot stilstand is gebracht, volstrekt niet bezworen. Het gevaar, dat zij opleeft en weer dreigend wordt, is niet geweken, zoolang de diepere oorzaken, welke haar in het leven riepen, niet zijn weggenomen; en aangezien de geheele Amerikaansche oeconomie, door de opdrijving van allerlei fondsen boven hun wezenlijke waarde en de overspanning van het crediet, op verkeerd spoor verdwaald is, gelooft wel niemand, dat Amerika zich in 1908 reeds van de gevoelige schokken en verliezen geheel zal herstellen.

Een andere „quaestie", welke den Amerikaanschen staatslieden heel wat zorgen baart, is het vraagstuk van de immigratie der Japansche arbeiders. Dit vraagstuk *blijft* aan de orde, is door geen diplomatieke onderhandelingen en minnelijke schikkingen uit de wereld te helpen. De uitzwerming der Aziatische en meer bepaaldelijk van de Japansche werkkrachten naar landen en streken, waarheen ze door veel gunstiger oeconomische en sociale toestanden gelokt worden, kan niet met geweld gestuit worden. Er zal heel wat staatsmanswijsheid noodig zijn om voorloopig scherpe conflicten, welke gemakkelijk tot bloedige botsingen konden leiden, te vermijden. De tegenstrijdigheid van belangen wordt nog verscherpt en verdiept door de rassen–worsteling: men poogt Japan meer en meer ervan te overtuigen, dat het zijn roeping en zijn plicht is om het gele en zwarte ras „van de overheersching der blanken" te bevrijden, en men weet, hoe het land der Rijzende Zon in zijn nationale ijdelheid gevleid, in zijn veroveringszucht en strijdlust geprikkeld wordt, wanneer men een beroep doet op zijn dapperheid, machtsontwikkeling, beschaving en intellectueele superioriteit om in die geweldige worsteling de leidende rol op zich te nemen en zich aan het hoofd der Aziaten te stellen.

Het kan dan ook geen verwondering baren, wanneer de Nieuwjaarsstemming in Amerika, waarvoor wegens zijn eigenaardige ligging en het bezit van uitgebreide bezittingen in den Stillen Oceaan het vraagstuk der emigratie en dat van de gelijkberechtiging der verschillende rassen reeds een bij uitstek actueelen, „brandende" quaestie geworden is, melancholisch was als een nevelachtige November–dag te Londen. Deze uitdrukking ontleenen wij aan een New-Yorksche correspondentie in de „Kölnische Volkszeitung", waarin uitsluitend wordt gewezen op de gedruktheid, welke *de vrees voor een oorlog met Japan* in de gemoederen te weeg brengt.

Wij laten hier de beschouwingen van den correspondent, welke de redactie zonder commentaar in de hoofdkolommen van haar blad opneemt, ongeveer in haar geheel volgen:

Niet slechts de oeconomische crisis, waarvan het einde niet te voorzien is, veroorzaakt deze gedruktheid, maar ook het afvaren van de vloot naar den Stillen Oceaan, welke oorlogsuitzichten opent, die aan geen Amerikaan welkom zijn. Want even weinig als de Japanners in hun eigenschap van „gelen" hier populair zijn, even gering is ook de neiging om met hen oorlog te voeren. De krijg met Spanje vond bijval bij het volk, omdat hij zoo gemakkelijk te voeren was. Hij opende het uitzicht op een grooten overwinningsbuit, welke door geringe offers aan goed en bloed kon gekocht worden. De Yankee is een koopman en weet als zoodanig voortreffelijk te „berekenen", ook wanneer hij een oorlog wil beginnen. Nu is er evenwel van Japan niets te „halen", want geld hebben de „Japs" niet en Japansche eilanden kan men ook niet gebruiken. Daarentegen kunnen de Amerikanen zeer veel verliezen en dat zij den Filippijnen–archipel verliezen zouden, staat vast als een paal boven water. De kleine Japanners zouden de eilanden aanmerkelijk eerder bezet hebben, voordat een Amerikaansche vloot voor Manilla zou verschijnen en ook het Amerikaansche landleger, dat in vredestijd 60.000 man bedraagt, komt tegenover het geweldige en overwinningrijke Japansche leger bovendien niet in aanmerking.

De Amerikaansche vloot is op het oogenblik wel is waar sterker dan de Japansche, maar tegen een machtigen vijand heeft zij in een ernstigen oorlog nog niet hare krachten beproefd. Over de gevechtswaarde van de Amerikaansche vloot laten zich ook hier critische stemmen hooren. Zoo velt de marine-specialiteit Henri Reuterdahl in het gezaghebbende „Mac Clures Magazine" omtrent haar een ongunstig oordeel, terwijl hij wijst op de veelal slechte stoomketels, scha-

delijke stoompijpen en het gebrekkig geschut, welke al dikwijls ontploffingen veroorzaakten, waarbij telkens ook menschen, dikwijls zeer vele, omkwamen. Evenzoo is door de zwakke pantserplaten reeds onheil aangericht, geheel afgezien van de gevaren, waaraan men zich blootstelt, wanneer men met pantserschepen ten oorlog trekt, waarvan de beschuttingsplaten bij de eerste werking van het geschut doorboord worden. Dat is te wijten aan de Amerikaansche slordigheid en bedriegerij: het marinebeheer heeft eenvoudig platen betrokken, welke niets waard waren.

Men moet daarom niet gelooven, dat men hier met vroolijke blikken en in het gevoel van zeker te overwinnen het uitzicht op de ernstige *verwikkelingen met Japan* komen ziet. De Jingo's meenen, wel is waar, dat de vrede daardoor beter gewaarborgd wordt, dat de Atlantische vloot den Stillen Oceaan opzoekt; daar zou zij de Japanners „imponeeren". Naar de oordeelvellingen van de pers te Tokio evenwel heeft het juist niet den schijn, dat de Japanners verschrikt zijn; bovendien heeft de medaille ook hare keerzijde. De aanwezigheid van een zoo sterke vloot in den Stillen Oceaan kan mogelijkerwijze de situatie verscherpen en het uitbreken van het conflict bespoedigen. Dat heeft ook de katholieke aartsbisschop van St. Louis in een preek doen uitkomen, waarin hij zeide, dat de uitzending van de vloot naar den Stillen Oceaan een *lichtzinnige handeling* der Regeering was, wijl zij den wereldvrede bedreigde.

Desondanks kan men met zekerheid aannemen, dat Amerika niet 't eerst den oorlog beginnen zal; het zal tot een strijd komen, wanneer Japan het absoluut wil. Zelfs de fanatische Jingo's, die eene finale afrekening met Japan onvermijdelijk achten, zijn toch de meening toegedaan, dat Amerika alles in het werk moest stellen om de uitvechting van het conflict tot na de in gebruik-stelling van het Panama-kanaal te verschuiven. De aartsbisschop van St. Louis heeft dan ook slechts willen te kennen geven, dat de Japanners zich door de vlootvertooning konden geprikkeld gevoelen en onverhoeds overgaan tot den oorlog—vandaar „de bedreiging van den wereldvrede". Want men mag ook wel bedenken, dat, wanneer de Japanners werkelijk tot den krijg overgaan, zij ten opzichte van het Panama-kanaal een belang hebben, dat juist tegenovergesteld is aan dat der Amerikanen—het is namelijk in *hun* belang, dat zij den oorlog *voor* de opening van het Panama-kanaal beginnen.

Deze termijn duurt nu gelukkig nog zes jaren en voor dien tijd vloeit nog heel wat water door den Hudson; ook dient gereleveerd dat de betrekkingen tusschen de Regeeringen te Washington en te Tokio op het oogenblik *uiterlijk* zoo charmant mogelijk zijn. In elk geval dient men er zich voor te hoeden den oorlog tusschen Amerika en Japan als „o vermijdelijk" voor te stellen, want de politieke constellaties kunnen zich wijzigen en het is onmogelijk—zooals Bismarck reeds zeide—„de Voorzienigheid in de kaart te kijken". Op gelijken grond noemde de groote Duitsche Staatsman het een frivoliteit een oorlog slechts daarom te beginnen, wijl men van oordeel is, dat hij later toch komen moet.

Met dat al is het geene overdrijving, wanneer men zegt, dat de gedachten van geheel Amerika heden op zijne zuidwaarts stoomende vloot zijn gericht. Dikwijls komt men er over klagen, dat de onder den naam van „Fighting Bob" algemeen bekende opper-commandant, admiraal Evans, reeds binnen eenige maanden de grenzen bereikt heeft van den ouderdom waarop hij buiten dienst moet treden. Zoo zullen de waardevolle ervaringen, welke hij bij de leiding van de groote zeereis (der Amerikaansche vloot) opdoet, voor de vloot tot op zekere hoogte verloren zijn.

Bij de heerschende stemming is 't dan ook te begrijpen, dat men op den tweeden Kerstdag uiterlijk met geestdrift den zeventigsten geboortedag gevierd heeft van Admiraal Dewey, den overwinnaar van Manilla. Op een feestdiner bracht de president op den feestheld volgende korte maar inhoudrijke toespraak uit: „Op het welzijn van den man, die grooteren roem voor Amerika heeft verworven en daarover heeft doen uitstralen dan eenig ander thans levend mensch." En in een zitting van de „Naval Relief Association" vergeleek de feestredenaar George Dewey met „dien an deren George, welken wij allen vereeren". Wat te veel eer, want geen mindere dan George Washington was daarmede bedoeld.

Amerika zet zijne nationale hoop op de vloot en daar het geen Nelson en geen De Ruyter kan aanwijzen, stelt het zich tevreden met dat, wat het heeft—met George Dewey, wiens pantserschip de houten Spaansche schepen in den grond boorde.

Blijkbaar zijn de gemoederen in Amerika heel wat opgewonden, en er bestaat inderdaad eenige reden voor. Wanneer het werkelijk tot een oorlog komt in de tegenwoordige omstandigheden, dan zullen—wij wezen er vroeger reeds op naar aanleiding van een deskundig betoog in den „Correspondant"—de Yankees het hard te verantwoorden hebben.

Het moreel van de Japansche vloot met haar onovertroffen personeel, dat van evenveel koelmoedigheid en doodsverachting als van kunde en volhardingsvermogen in de ontzettendste en meest kritieke gevechten blijk gaf, staat veel hooger dan dat van de Amerikaansche, al moge deze laatste volgens den correspondent—wat door anderen evenwel beslist ontkend wordt—wat het aantal en de gevechtswaarde harer schepen betreft, de meerdere zijn van de eerste. Die meerderheid wordt overigens vrijwel geneutraliseerd door de niet geringe defecten, welke in de „Kölnische Volkszeitung" werden aangewezen.

Onbetwistbaar schijnt evenwel, dat Amerika *na eenige jaren*, als het zijn maritieme plannen heeft kunnen volvoeren, over een heel wat sterkere zeemacht zal kunnen beschikken dan zijn mededinger. Niet minder zeker staat vast, dat de groote Republiek er financieel veel, veel gunstiger voorstaat en eventueel derhalve een oorlog langer zou kunnen uithouden dan de jonge opkomende natie, welke in den krijg met Rusland wel roem en landbezit verwierf, maar zich zelf door de opdrijving der oorlogsuitgaven in groote geldelijke verlegenheid bracht en bovendien in het eigen land eene oeconomische en sociale crisis deed ontstaan.

Eenerzijds heeft Japan er dus alle belang bij om, wanneer het werkelijk den oorlog wil, dien zoo spoedig mogelijk te beginnen; maar anderzijds ontbreekt, ta zeer het geld, de *nervus rerum*, dan dat de sluwe, „dwergmenschen" zonder noodzaak of ernstige redenen het op een bloedig conflict zouden laten aankomen.

Zóó oordeelen althans velen. Maar daar staat tegenover, dat Japan sterk tot den oorlog gelokt wordt door de exceptioneel gunstige voorwaarden, waaronder het, wegens de (betrekkelijke) nabijheid van het vasteland en zijne havens, een zeeoorlog zou kunnen voeren met een tegenstander, die duizenden mijlen verder van het moederland den strijd moet wagen en voor wien de toevoer van versche krachten met vele moeilijkheden gepaard gaat.

Voor de gedrukte „Nieuwjaarsstemming" der Amerikanen bestaat dus wel eenige reden!

CIRCULAIRE.

St. Thomaskring.

Curaçao 14 Febr. 1908.

Hedenmorgen ontving ondergeteekende namens het Bestuur der *Reunion San Hose* de vriendelijke uitnoodiging om met alle leden van der St. Thomaskring tegenwoordig te willen zijn bij de eerste, gereserveerde voorstelling van het Drama *Culpa i Pordon*, te geven op Maandag 17 Februari a. s.

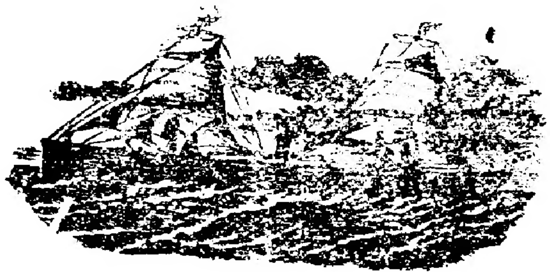
Ondergeteekende, dankbaar voor deze zeer vriendelijke en hoogst vereerende uitnoodiging, rekent er vast op, dat alle leden van den St. Thomaskring daar een welwillend gebruik van zullen maken en allen bij deze voorstelling tegenwoordig zullen zijn.

De uitvoering begint precies om zeven uur. De leden moeten dus zorg dragen om kwart voor zeven zich te vereenigen op het plein vóór de zaal waar onze lezingen worden gehouden om gezamenlijk de zaal te kunnen binnentreden en plaats te nemen op de voor ons gereserveerde plaatsen.

De Directeur

P. fr. R. J. C. Wahlen.

Advertentien.

S. S. „CHRISTIANSTED'.

Vaarplan voor Januari-Maart 1908.

VERTREK VAN		Jan.	Feb.	Maart.
Curaçao	Maandag, v. m.	6	3	2
Bonaire	„ n. m.	6	3	2
Curaçao	Dinsdag, n. m...	7	4	3
Aruba	Woensdag, n. m.	8	5	4
Curaçao	Dond. vm. of nm	9	6	5
Bonaire	„ n. m. of	9	6	5
	Vrijdag v. m.....	10	7	6
St. Thomas	Maandag	13	10	9
St. Martin	Dinsdag, v. m....	14	11	10
Saba	„ middag	14	11	10
St. Eustatius	Woensdag, v. m.	15	12	11
St. Kitts	Donderdag v. m.	16	13	12
St. Eustatius	„ n. m.	16	13	12
Saba	Vrijdag, v. m....	17	14	13
St. Martin	„ middag	17	14	13
St. Bart	(facultatief) ...			
St. Thomas	Zaterdag, v. m...	18	15	14
Bonaire	(facultatief)...			
Curaçao	Dinsdag, n. m....	21	18	17
Aruba	Woensdag, n. m.	22	19	18
Curaçao	Dond. vm. of nm	23	20	19
Bonaire	Vrijd. vm. of nm.	24	21	20
AANKOMST TE				
	Vrijdag, n.m. of	24	21	20
Curaçao	Zaterdag, v. m.	25	22	21

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der „Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1908.	Carcas.	Zulia	Philad.	Mareb.	Carcas.	Zulia
Vertrekt van New-York	Jan. 4	Jan. 11	Jan. 18	Jan. 25	Feb. 1	Feb. 8
Komt aan te San Juan	9		23		6	
Vertrekt van „	10		24		7	
Doet Curaçao aan	12		26		9	
Komt aan te La Guaira	13	18	27	Feb. 1	10	15
Vertrekt van „	15	20	29	3	12	17
Komt aan te Pto. Cabello	16		30		13	
Vertrekt van „	17		31		14	
Komt aan te Curaçao	18	21	Feb. 1	4	15	18
Vertrekt van „	19	27	2	10	16	24
Doet La Guaira aan	20		3		17	
„ Ponce „		29		1		26
„ San Juan „	22		5		19	
Komt aan te New-York	27	Feb. 4	10	7	24	Mrt. 3

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Merida	Zulia	Merida	Mareb	Merida	Zulia
Vertrekt van Curaçao	Jan. 13	Jan. 21	Jan. 27	Feb. 4	Feb. 10	Feb. 18
Komt aan te Maracaibo	14	22	28	5	11	19
Vertrekt van „	17	25	21	8	14	22
Komt aan te Curaçao	18	26	Feb. 1	9	15	23

R. S. H.

Opvoering van het Drama

Culpa i Pordon

op Woensdag 19 en Vrijdag 21 Februari a. s. in een der zalen van het College Santo Tomás.

De toegang in de Gasthuissteeg zal om zeven ure worden geopend.

Plaatskaarten verkrijgbaar in de Alpargatería der „Cooperatieve Vereeniging en Nijverheid" Breede Straat, No. 85, Overzijde en in de succursale dezer Vereeniging in de Breede Straat van Willemstad tegenover het Magazijn van den Heer Morris E. Curiel.

PRIJZEN DER PLAATSEN:

Eerste zaal: f 1.—
Tweede zaal: f 0.,75

Drukker:

ALFREDO F. SINTIAGO